

Idrotter hotas när Stockholm växer

Det är trångt i Stockholmsregionen för idrotter som "stör" eller vars anläggningsbehov faller utanför det konventionella. För skärmflygarna är situationen kritisk, flera flygställen i länet håller på att förstöras. Motorsport och skytte har det ännu värre, och även ridsport och kanot börjar känna av kampen om marken. Att försvara de tätortsnära idrottsanläggningarna är en angelägen uppgift för RF:s nybildade anläggningsråd, skriver Björn Hårdstedt, ordförande i Fenix Skärmflygklubb.

Stockholm var en tolerant småstad för inte så länge sedan. För bara 30 år sedan låg ett segelflygfält i Stockholms södra förorter. Men staden växer så det knakar, och kampen om marken blir tuffare.

Ska det finnas plats för andra än de allra största idrotterna? Ska regionen bara bestå av bostäder, kontor och stormarknader? Ska orimliga och inkonsekventa miljökrav få avskaffa hela idrotter? Frågorna är aktuella för oss i Stockholm som ägnar oss åt andra idrotter än de konventionella och "örörbara". Flera av våra bästa anläggningar hotas, eller har redan stängts.

För skärmflygarna borde utgångsläget vara idealiskt. Sporten är ljudlös och miljövänlig. Man behöver bara några backar eller berg i olika vindriktningar, och ett gräsfält för att vinschstarta. Trots det är situationen dystert. Johannelundstoppen, skärm- och hängflygningens vagg i Sverige, bebyggs med bostäder inom kort. Mellansveriges bästa backe, Ekholmsnäs i Lidingö, har blivit golfbana. På Klövberget i Tyresö, ett av få riktiga berg i länet, planeras ett naturreservat. Dessutom har Järfälla kommun bestämt sig för att stänga Barkarby flygfält, länets sista sportflygfält. Där finns en livaktig motorflygklubb som inlett en stor ungdomsverksamhet, och där ligger länets enda cen-

Bildtext

tralt belägna skärmflygfält.

Motorsport har det ännu värre. Järva MK:s motocrossbana i Akalla stängdes nyligen efter ett beslut av miljöförvaltningen. Klubbens 900 medlemmar, de flesta ungdomar, står husvilla. Till och med kanotklubbar hotas. Det fina kanotcentret på Reimersholme i centrala Stockholm med 300 medlemmar riskerar att försvinna då bostäder byggs.

I VISSA FALL kan det argumenteras för ett "överordnat intresse" av att bygga i en region dit alla verkar vilja flytta. Men ibland är det viljan som saknas. Det är ett stort misslyckande att man inte kunnat enas om sambruk av backen i Lidingö, där häng- och skärmflygare flugit långt innan golfen kom. Det är också trist att liten opinionsgrupp tillätits tråkassera och stoppa den populära skärmflygningen på Gärdet. Och det är en skandal att Stockholms miljöförvaltning bedriver kryptytte mot idrottsförvaltningen i den egna kommunen, och stop-

par den stora ungdomsverksamheten på Järva MK:s crossbana.

Motorsport och motorflyg kritiserar ibland för att bullra. Men när ljudmätarna väl tas fram, är det inte ovanligt att mätningarna dränks av bakgrundsbruset från kringliggande trafikleder. Då känns inte miljöargumenten trovärdiga. Det gör de heller inte när naturreservat hotar idrotter som skärmflyg och bergsklättring. Det blir så absurd – en kilometer åt ena hållet får vi inte vara, för där byggs femvåningshus och en stormarknad. En kilometer åt andra hållet får vi heller inte vara, för där hotar vi naturen med vår blotta närvaro.

Det är dessvärre oundvikligt att urskilja en maktordning. I Storstockholm finns ett 50-tal golfbanor som tillsammans täcker 3 000 hektar. Tennishallar finns det ett 70-tal. Grattis golf och tennis säger vi, men konstaterar samtidigt att länets alla motorsportanläggningar skulle rymmas på en enda av de där golfbanorna. Man behöver inte vara socialantropolog för att dra

slutsatser om ur vilka socialgrupper golf respektive motocross främst hämtar sina aktiva.

Hotet mot den tätortsnära idrotten är en angelägen och brådskande uppgift för Riksidrottsförbundets nybildade anläggningsråd. Det behövs en modell för markupplåtelse för spontanidrott. Bullernormer måste sättas i ett sammanhang för att inte utplåna all idrott som låter. En diskussion måste sättas igång inom idrottsrörelsen så vi blir bättre på sambruk.

DET FINNS bra tänk, till exempel i Stockholms stads idrottspolitiska program. Dessvärre har länets kommuner en tradition av dåligt samarbete. Anläggningsrådet kan här ta initiativ. Annars riskerar stockholmssidrotten att successivt utarmas till en färglös monokultur.

Björn Hårdstedt
Ordförande och instruktör
Fenix Skärmflygklubb,
Stockholm